

PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 126/22

Luksemburgā, 2022. gada 14. jūlijā

Tiesas spriedumi apvienotajās lietās C-59/18 | Itālija/Padome un C-182/18 | *Comune di Milano*/Padome, apvienotajās lietās C-106/19 | Itālija/Padome un Parlaments un C-232/19 | *Comune di Milano*/Parlaments un Padome un lietā C-743/19 | Parlaments/Padome

EMA un ELA atrašanās vietas noteikšana: lemt par to ir Savienības likumdevēja, nevis dalībvalstu kompetencē

Dalībvalstu pārstāvju lēmumi, ar kuriem tiek noteikta jaunā EMA un ELA atrašanās vieta, ir politiski akti bez juridiski saistošām sekām, tātad par tiem nevar celt atcelšanas prasību

2017. gada 20. novembrī dalībvalstu valdību pārstāvji izvēlējās Londonu aizstāt ar Amsterdamas, lai tā kļūtu par jauno Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) atrašanās vietu.

2019. gada jūnijā tie nolēma, ka jaunizveidotās Eiropas Darba iestādes (ELA) atrašanās vieta būs Bratislavā.

Itālija un *Comune di Milano* apstrīd dalībvalstu valdību pārstāvju lēmumu noteikt EMA atrašanās vietu Amsterdamā, kā arī Regulu 2018/1718¹, ar kuru iestādes atrašanās vieta noteikta šajā pilsētā. Savukārt Eiropas Parlaments apstrīd dalībvalstu pārstāvju lēmumu noteikt ELA atrašanās vietu Bratislavā.

Šodien pasludinātajos spriedumos **Tiesa virspalātas sastāvā noraida visas šīs prasības.**

Tiesa iesākumā atgādina, ka akti, kurus kopīgi pieņēmuši dalībvalstu valdību pārstāvji, nevar tikt pakļauti tiesiskuma kontrolei, kuru Tiesa veic saskaņā ar LESD 263. pantu.

Tomēr ir svarīgi, lai akts patiesībā nebūtu Padomes lēmums, kuru tā ir pieņēmusi kā Savienības iestāde.

Šajos apstākļos Tiesa vispirms izvērtē, vai pilnvaras noteikt Savienības struktūru, biroju un aģentūru atrašanās vietu saskaņā ar LESD 341. punktā paredzēto noteikumu, savstarpēji vienojoties, ir dalībvalstu valdību pārstāvjiem vai arī tas ir Savienības likumdevēja kompetences jautājums.

Tiesa nospriež, ka LESD 341. pants nav piemērojams tādas Savienības struktūras, biroja vai aģentūras kā EMA un ELA atrašanās vietas noteikšanai.

Līdz ar to lemšana par EMA un ELA atrašanās vietas noteikšanu ir Savienības likumdevēja kompetencē, kuram šajā ziņā jārikojas saskaņā ar nozīmīgās Līgumu materiāltiesiskajās normās paredzētajām procedūrām.

Tiesa uzskata, **ka dalībvalstu valdību pārstāvju lēmumi, kuri attiecīgi pieņemti 2017. gada novembrī un 2019. gada jūnijā, lai noteiktu jauno EMA un ELA atrašanās vietu, nevar tikt kvalificēti kā Padomes tiesību akti.** Tieši pretēji – šie lēmumi ir akti, kurus savstarpēji vienojoties, kopīgi pieņēmuši dalībvalstu valdību pārstāvji.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1718 (2018. gada 14. novembris), ar ko attiecībā uz Eiropas Zāļu aģentūras mītnesvietu groza Regulu (EK) Nr. 726/2004 (OV 2018, L 291, 3. lpp.).

Tā kā šos lēmumus dalībvalstis ir pieņēmušas jomā, kurā to darbība Līgumos nav paredzēta, šiem lēmumiem Savienības tiesībās nav nekādu saistošu tiesisko seku. Runa ir par **dalībvalstu** politiskajiem lēmumiem, **par kuriem nevar celt atcelšanas prasību saskaņā ar LESD 263. pantu.**

Saistībā ar prasībām par **Regulu 2018/1718** Tiesa **noraida visus *Comune di Milano* un Itālijas valdības argumentus par Parlamenta prerogatīvu pārkāpumiem, kā arī par šīs regulas pretiesiskumu, kas izriet no apgalvotā procedūras pārkāpuma, kura dēļ dalībvalstu valdību pārstāvji 2017. gada 20. novembrī pieņēma lēmumu par jauno *EMA* atrašanās vietu izvēlēties Amsterdamu.**

Šajā ziņā Tiesa nospriež, ka šis lēmums ir politiskās sadarbības akts, kuram nav saistošu seku, ar kurām var tikt ierobežota Savienības likumdevēja rīcības brīvība. **Tātad nevar tikt uzskatīts, ka Parlaments šajā gadījumā ir atteicies īstenot savas likumdošanas pilnvaras, novērtējot attiecīgo lēmumu kā sev saistošu.**

Tiesa piebilst, ka Parlamentam, nepiekrītot dalībvalstu politiskajam lēmumam pārvietot *EMA* atrašanās vietu uz Amsterdamu, būtu iespējams iebilst pret to, ka šis lēmums tiek atspoguļots Savienības legislatīvajā aktā.

ATGĀDINĀJUMS. Atcelšanas prasības ir vērstas uz to, lai atceltu Savienības iestāžu tiesību aktus, kuri ir pretrunā Savienības tiesībām. Noteiktos apstākļos dalībvalstis, Eiropas iestādes un privātpersonas var celt atcelšanas prasību Tiesā vai Vispārējā tiesā. Ja prasība ir pamatota, tiesību akts tiek atcelts. Attiecīgajai iestādei ir jānovērš iespējamās nepilnības tiesiskajā regulējumā, kas radušās saistībā ar tiesību akta atcelšanu.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

Pilns spriedumu teksts ([C-59/18 un C-182/18](#), [C-106/19 un C-232/19](#) un [C-743/19](#)) tiek publicēts *CURIA* tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Marta Ošleja ☎ (+352) 4303 6005.

Sprieduma pasludināšanas attēli ir pieejami [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Palieciēt ar mums!

